

1874 11
2

ΜΑΥΡΟΪΔΗΣ

2-26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

197

ΕΘΝΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ
1900

G A L E R I E M E R L I N

ΑΙΘΟΥΣΙΑ ΜΕΡΛΙΝ - Οδός Μέρλιν 8, Αθήναι - Τηλ. 630.802
GALERIE MERLIN - 8, Rue Merlin, Athènes - Tel. 630.802

Στά έργα τῆς ἐφετεινῆς ἐκθέσεως τοῦ Γιώργου Μαυροῦδη, κυριαρχεῖ ἓνα κλίμα ἐκστασιακὸ καὶ μιά μυστικιστικὴ τάσις. Καὶ τὰ δύο στοιχεῖα ἐκφράζονται κατὰ τρόπον συγκλονιστικόν. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὑπάρχουν, ὄχι διότι ὁ ζωγράφος περιγράφει, στίς συνθέσεις του, σκηνές μὲ θέματα μυστικιστικά, μὰ ἐπειδὴ ὁλοκληρώνει μὲ τὸ ἡδονικὸ πάθος, τὴν αἰσθησιακὴν ἔξαρσιν καὶ τὴν διάπυρον συναισθηματικὴν ζέσιν τοῦ μυστικοῦ, στοὺς πίνακές του, πραγματοποιῶν καὶ ἐκφράζων μέσα στὴν ὕλη, ὅσο καὶ στὴν θερμὴ «ψυχικότητα» ἐκάστου ἔργου, σὲ μιά - θὰ ἔλεγα - ἀδιάπτωτη παλινδρομικὴ ἀμοιβαιότητα μεταξὺ ἔργου καὶ τῆς προσωπικῆς καλλιτεχνικῆς παρωδήσεως, διὰ τοῦ χρώματος καὶ τῶν σχημάτων, ἕναν ταυτισμὸν καὶ μίαν ἔνωσην αἰσθησιακὴν, ὅσο καὶ συναισθηματικὴν, μὲ τὸ ἐκάστοτε περιεχόμενον τῶν πινάκων του. Ἔτσι, στὰ ἔργα αὐτά, ἔχομεν, ὄχι μόνον μίαν εἰκόνα, μὰ ἐπὶ πλέον καὶ κατ' ἐξοχίαν, ἓνα συνταρακτικὸν δράμα, μὲ ἀπολύτως αἰσθητὸν τὸ «γίγνεσθαι» του, (ἓνα «γίγνεσθαι» κεραυνοβόλου καταφάσεως) καὶ αἰσθανόμεθα ὅτι οἱ πίνακες αὐτοί, (ἅπαντες ποιότητος, ἡδονικότητος καὶ πυκνότητος ἐξαισίως) ὄν ἔγιναν μὲ τὴν συνήθη χρῆσιν τῆς ὀράσεως ἢ μὲ τὸν οὐρίον ἄνεμον τῆς ἐμπνεύσεως μόνον, μὰ πρὸ παντός καὶ κυρίως, διὰ τῆς ἐνατενίσεως ἐκείνης, ποὺ ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἐνόρασιν, καθὼς καὶ διὰ τῆς ἀκατασχέτου ἐνορμήσεως ποὺ καταλήγει στὴν ἀγαλλίασιν τῆς ἐκστάσεως μίᾳς οὐχὶ νοητῆς ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπτῆς, ἐν τῷ παρόντι Ἑδέμ.

A. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

A climate of ecstasy and mystic aspiration command the paintings in this year's exhibition by George Mavroidis. Both elements are expressed in an impressive manner. They exist not because the painter uses for his compositions scenes from mystical subjects, but because he achieves with the voluptuous passion, the sensual exaltation and the burning sentimental ardour of the mystic—realizing and expressing within the physical substance as well as in the warm «soulfulness» of each one of the paintings, in an infallible retrograde reciprocity between the created work and his artistic impetus, through colour and form—an identification and a sensual, as well as emotional, union with the content of each one of his paintings.

Hence, these works offer not only an image, but also, and most pre-eminently so, a startling vision whose «becoming» is fully perceptible (a «becoming» thunderous in its affirmation) and we are made aware of the fact that these paintings (of superb quality, voluptuousness and density) were created neither with the ordinary use of sight nor with the fair wind of inspiration only, but, chiefly and above all, with that seeing faculty that generates insight and also through the irresistible impulse whose sequel is the rejoicings of ecstasy in a more than merely conceived, a tangible and here-present Eden.

A. EMBIRICOS

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ

1	Τό αλογο	1.40×0,90	1959	Δρχ. 9.000
2	Πορτραίτο με 'μάτια ανοιχτά . .	0.50×0.35	1960	» 6.000
3	Τό κόκκινο τοπέτο	0.40×0.50	»	» 5.000
4	Τό κόκκινο πορτραίτο	0.55×0.45	1961	» 8.000
5	'Η "Υδρα άσπρη	0.60×0.80	»	» 9.000
6	'Η "Υδρα μαύρη	0.60×0.80	»	» 9.000
7	'Η "Υδρα γκρίζα	0.60×0.80	»	» 9.000
8	'Η "Υδρα πορτοκαλιά	0.43×0.57	»	» 6.000
9	Θάλασσα τής Μυκόνου	0.45×0.60	1962	» 15.000
10	Βουνό τής Μυκόνου	0.38×0.46	»	» 5.000
11	'Η "Υδρα κόκκινη	0.32×0.47	1963	» 5.000
12	'Η "Υδρα άσημιά	0.30×0.44	»	» 5.000
13	Τό ποτήρι	0.28×0.24	»	» 3.000
14	'Η ήσυχη γυναίκα	1.20×0.80	»	» 12.000
15	'Η άνήσυχη γυναίκα	0.80×0.53	»	» 9.000
16	Μένει μόνη	0.85×0.50	»	» 8.000
17	Δέν εΐναι άλήθεια	0.65×0.42	»	» 6.000
18	'Η ραπτομηχανή	0.62×0.38	»	» 6.000
19	Τά παιχνίδια	0.60×0.40	»	» 6.000
20	'Η κυρία με τό κλαδωτό	1.20×0.65	»	» 11.000
21	Πρωϊνό	1.00×0.75	»	» 10.000
22	Δειλινό	0.45×0.55	»	» 10.000
23	Βραδυνό	1.00×0.75	»	» 10.000
24	Τό γύψινο κεφάλι	0.55×0.44	»	» 7.000
25	'Η καρέκλα	0.80×0.60	»	» 8.000
26	"Όταν περιμένει	0.80×0.60	»	» 7.000
27	Σπανίως	0.80×0.60	»	» 8.000
28	Στήν Τροία	0.90×1.40	»	» 12.000
29	Τσανάκ Καλέ μαύρο	0.50×0.40	»	» 6.000
30	Τσανάκ Καλέ κόκκινο	0.45×0.35	»	» 6.000
31	Τσανάκ Καλέ πορτοκαλί	0.32×0.26	1964	» 6.000
32	Χαμηλώνει τό φως	0.32×0.26	»	» 6.000
33	Τό μικρό μπουκέτο	0.20×0.17	»	» 4.000
34	Κάποτε	1.17×0.73	»	» 11.000
35	'Ηρθε από άλλου	1.20×0.80	»	» 14.000

Σημείωσις: "Όλα τά έργα εΐναι λάδια έκτός του πρώτου πού εΐναι κόλλα.

Γιώργος Μαυροΐδης

Κύπριος τήν καταγωγή, γεννήθηκε στό Πειραιᾶ τό 1913.

Τά παιδικά του χρόνια τά πέρασε στόν Κύπρο. Ἔσπούδωσε Νομικά καί Πολιτικές Ἐπιστήμες στό Πανεπιστήμιο τῶν Ἀθηνῶν.

Τό 1946 μπήκε στόν Διπλωματική Ἱπηρεσία, ἀπό τήν ὁποία παραιτήθηκε τό 1959, ὅποτε ἐξελέγη Καθηγητής στόν Ἀνωτάτη Σχολή Καλῶν Τεχνῶν, εἰς τήν ὁποίαν καί ἔκτοτε διδάσκει. Ἔργα του ζωγραφικῆς βρίσκονται σέ διάφορες ἰδιωτικές συλλογές, κυρίως στίς Η.Π.Α., τήν Ἀγγλία, τήν Ἑλβετία, τήν Ἑλλάδα κ.λ.π.

Παράλληλα μέ τή ζωγραφική ἀσχολήθηκε μέ τή λογοτεχνία καί ἔγραψε διάφορα πεζά. Τό 1947 κυκλοφόρησε ἕνα βιβλίο του μέ νομβέλλες, οἱ «Καθρέφτες» (ἔκδ. «Ἴκαρος»). Ἄλλα γραπτά του δημοσιεύτηκαν σέ περιοδικά καί κυρίως στό «Τετράδιο».

Ἐκθέσεις

- Τέσσερις Πανελλήνιες Ἐκθέσεις: 1948, 1952, 1957, 1963.
- Τρεῖς ἐκθέσεις στόν «Ἀρμό»: 1948, 1953, 1959.
- Τέσσερις ἀτομικές ἐκθέσεις:
 - Αἶθουσα «Ἰλισσός», Ἀθήναι 1954.
 - «Iolas Gallery», Νέα Ἰόρκη 1956.
 - Αἶθουσα «Ζυγός», Ἀθήναι 1956
 - Αἶθουσα «Ζουμπουλάκη», Ἀθήναι 1961
- Συμμετοχή σέ Δυό Μπιεννάλε τοῦ Σάο-Πάολο (Βραζιλία) τό 1953 καί 1957.
- Ὁμαδική ἔκθεση στόν «Redfern Gallery», Λονδῖνον 1960.

Κριτικές γιά τήν ζωγραφική του ἔχουν γραφεῖ:

Στήν Ἑλλάδα: ἀπό τήν Ἑλένη Βακαλό, τόν Ἀλέξανδρο Γ. Ξύδη, τόν Τώνη Σπητέρη, τόν Μανώλη Χατζηδάκη κλπ.

Στίς Η.Π.Α. : New York Times.
New York Herald Tribune.
Art News.
Pictures on Exhibit.

Στήν Ἀγγλία: Observer.
Times.

«... Η δουλειά του Μαυροΐδη μάς βοηθά να νοιώσουμε τις τέχνες που άνοιξαν άλλοτε στον τόπο αυτό... Σπάνια συναντά κανείς τέτοια ειλικρινή πρόθεσι και χρησιμοποίηση τόσο μεγάλης πείρας για την επίτυχία τόσο καλού αποτελέσματος...»

Μ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ

«Η έντύπωση ευρωστής δύναμης που μεταδίνει κάθε έργο του Μαυροΐδη πιστεύω πως προέρχεται από αυτήν ακριβώς την ικανότητά του να διεισδύη ως τη βασική αρχιτεκτονική διάρθρωσι, ως το σκελετό του αντικειμένου του...»

Α. ΞΥΔΗΣ

«Εκρηκτικός και βίαιος μετασχηματίζει τις ψυχολογικές αντιδράσεις του σε χρώματα με πλούσια πάστα»

Τ. ΣΠΗΤΕΡΗΣ